torarea mea, am chemat pe Domnul, şi m'a ascultat; din mijlocul
locuinţei morţilor am strigat, şi mi-ai auzit glasul. Şi totuş mă arun-
4 case în adînc, în inima mării, şi rîurile de apă mă înconjuraseră;
toate valurile şi toate talazurile Tale au trecut peste mine. Ziceam:
5 „Sînt lepădat dinaintea ochilor tăi! Dar iarăş voi vedea Templul
6 Tău cel sfînt". Apele m'au acoperit până aproape să-mi ia viaţa, adîn-
cul m'a învăluit, papura s'a împletit în jurul capului meu. M'am po-
7 gorît până la temeliile munţilor, zăvoarele pămîntului mă încuiau pe
vecie; dar Tu m'ai scos viu din groapă, Doamne, Dumnezeul meu!
8 Cînd îmi tînjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, şi
rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfînt. Ceice
9 se lipesc de idoli deşerţi îndepărtează îndurarea dela ei. Eu însă
10 îţi voi aduce jertfe cu un strigăt de mulţămire, voi împlini juruin-
ţele pe cari le-am făcut. Mîntuirea vine dela Domnul". Domnul a
11 vorbit peştelui, şi peştele a vărsat pe Iona pe pămînt.

(Luca 11. 29, 30, 32. Ier. 13. 7, 8. 1 Imp. 21. 27-29. Ioel 2. 12-20. Is. 55. 7-11.)

3 Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oară lui Iona, astfel: „Scoală-
2 te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, şi vesteşte acolo strigarea pe
care ţi-o voi da!"
3 Şi Iona s'a sculat, şi s'a dus la Ninive, după cuvîntul Domnului.
Şi Ninive era o cetate foarte mare, cît o călătorie de trei zile.
4 Iona a început să pătrundă în oraş, cale de o zi, strigînd şi zicînd:
„Încă patruzeci de zile, şi Ninive va fi nimicită!"
5 Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post,
şi s'au îmbrăca cu saci, dela cei mai mari pînă la cei mai mici. Lu-
6 crul a ajuns la urechea împăratului din Ninive; el s'a sculat de pe
scaunul lui de domnie, şi-a scos mantia de pe el, s'a acoperit cu
7 un sac, şi a şezut în cenuşă. Şi a trimes să se dea de ştire în Ni-
nive, din porunca împăratului şi mai marilor lui, următoarele: „Oa-
menii şi vitele, boii şi oile, să nu guste nimic, să nu pască, şi nici
8 să nu bea apă deloc! Ci oamenii şi vitele să se acopere cu saci,
să strige cu putere către Dumnezeu, şi să se întoarcă dela calea
lor cea rea şi dela faptele de asuprire, de cari le sînt pline mîinile!
9 Cine ştie dacă nu Se va întoarce Dumnezeu şi Se va căi, şi dacă
nu-Şi va opri mînia Lui aprinsă, ca să nu pierim!"
10 Dumnezeu a văzut ce făceau ei şi că se întorceau dela calea lor
cea rea. Atunci Dumnezeu S'a căit de răul pe care se hotărîse să
îi-l facă, şi nu l-a făcut.

Nemulţămirea lui Iona, şi mustrările Domnului.

(Ier. 20. 7—9, 14—18. Psalmul 103. 8—14; 145. 8, 9. Luca 15. 28. etc.)

4 Lucrul acesta n'a plăcut deloc lui Iona, şi s'a mîniat. S'a rugat
2 Domnului, şi a zis: „Ah! Doamne, nu este oare aceasta tocmai ce
ziceam eu cînd eram încă în ţara mea? Tocmai lucrul acesta voiam
să-l înlătur fugînd la Tars. Căci ştiam că eşti un Dumnezeu milos
şi plin de îndurare, îndelung răbdător, şi bogat în bunătate, şi că
3 Te căieşti de rău! Acum, Doamne, ia-mi viaţa, căci vreau mai bine
să mor decît să trăiesc"!
4 Domnul a răspuns: „Bine faci Tu oare de te mînii"?
5 Şi Iona a ieşit din cetate, şi s'a aşezat la răsărit de cetate. A-
colo şi-a făcut un umbrar, şi a stătut supt el, până va vedea ce are
6 să se întîmple cu cetatea. Domnul Dumnezeu a făcut să crească
un curcubete, care s'a ridicat peste Iona, ca să facă umbră capului
lui şi să-l facă să-i treacă mînia. Iona s'a bucurat foarte mult de
curcubetele acesta.
7 Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un verme,
8 care a înţepat curcubetele, şi curcubetele s'a uscat. Cînd a ră-
sărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vînt uscat dela răsărit,
şi soarele a bătut peste capul lui Iona, şi Iona a leşinat. Atunci a
dorît să moară, şi a zis: „Mai bine să mor decît să trăiesc"!
9 Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu oare de te mînii din

10 pricina curcubetelui?" El a răspuns: „Da, bine fac că mă mînii până
la moarte!" Atunci şi Domnul a zis: „Ţie îţi este milă de curcubetele
acesta, care nu te-a costat nici o trudă şi pe care nu tu l-ai făcut
11 să crească, ci într'o noapte s'a născut şi într'o noapte a pierit. Şi
Mie să nu-Mi fie milă oare de Ninive, cetatea cea mare, în care se
află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, cari nu ştiu să
deosebească dreapta de stînga lor, afară de o mulţime de vite!"

MICA

SAU MICHEA

(Psalmul 85. 11. Pildele 21. 3. Isaia 32. 17, 18.)

Ameninţările. (§ 1. Ps. 50. 1-4. Osea 8. 1-6; 13. 16. 2. Imp. 18. 9-12.)

1 Cuvîntul Domnului, spus lui Mica, din Moreşet, pe vremea lui
Iotam, Ahaz, Ezechia, împăraţii lui Iuda, proorcie asupra Samariei
2 şi Ierusalimului. Ascultaţi, voi popoare toate! Ia aminte, pămîntule,
şi ce este pe el! Domnul Dumnezeu să fie martor împotriva voastră,
3 Domnul care este în Templul Lui cel sfînt! Căci iată că Domnul iese
4 din locuinţa Lui, Se pogoară, şi umblă pe înălţimile pămîntului! Supt
El se topesc munţii, văile crapă, ca ceara înaintea focului, ca apa
5 care curge prin rîpi. Şi toate acestea din pricina nelegiuirii lui Iacov,
din pricina păcatelor casei lui Israel! Dar care este nelegiuirea lui
Iacov? Nu este oare Samaria? Şi care este păcatul lui Iuda? Nu
6 este oare Ierusalimul?.. .. De aceea, voi preface Samaria într'un mor-
man de pietre pe cîmp, într'un loc de sădit vie; îi voi prăvăli pietrele
7 în vale, şi-i voi desgoli temeliile. Toate chipurile ei cioplite vor fi
sfărîmate, toate plăţile ei de curvă vor fi arse în foc, şi-i voi pustii
toţi idolii: căci din plăţi de curvă i-a adunat, şi în plăţi de curvă
se vor preface.....

(§. 2. Isaia 36. 1, 2; 10. 28. etc.)

8 Deaceea plîng, mă bocesc, umblu desculţ şi gol, strig ca şacalul, şi
9 gem ca struţul. Căci rana ei este fără leac; se întinde până la Iuda,
10 pătrunde până la poarta poporului meu, până la Ierusalim. Nu spu-
neţi lucrul acesta în Gat, şi nu plîngeţi în Aco; tăvăliţi-vă în ţărînă
11 la Bet-Leafra. Treci, locuitoare din Şafir, cu ruşinea descoperită;
locuitoarea din Taanan nu îndrăzneşte să iasă, jalea Bet-Haeţelului,
12 vă ia gustul să vă opriţi în el. Căci locuitoarea din Marot tremură
pentru perderea fericirii ei, fiindcă s'a pogorît nenorocirea din par-
13 tea Domnului până la poarta Ierusalimului. Înhamă-ţi caii cei iuţi
la car, locuitoare din Lachiş; tu ai fost cea dintăi pricină de păcat
pentru fiica Sionului, căci în tine s'au găsit nelegiuirile lui Israel.
14 Deaceea te vei despărţi de Moreşet-Gat, casele din Aczib vor fi o
15 amăgire pentru împăraţii lui Israel. Iţi voi aduce un nou stăpîn,
16 locuitoare din Mareşa; slava lui Israel va merge la Adulam. Ra-
de-ţi, taie-ţi părul, din pricina copiilor tăi iubiţi; lărgeşte-ţi pleşuvia
ca vulturul, căci ei se duc în robie departe de tine!

(§ 1. Isaia 3. 14, 15; 5. 8, etc. Amos 4. 1—3; 5. 11—13.)

2 Vai de ceice cugetă nelegiuirea şi făuresc rele în aşternutul lor;
2 cînd se crapă de ziuă, o înfăptuiesc, dacă le stă în putere. Dacă
poftesc ogoare, pun mîna pe ele, dacă doresc case, le răpesc;
8 asupresc pe om şi casa lui, pe om şi moştenirea lui. Deaceea, aşa
vorbeşte Domnul: „Iată, Eu am de gînd să aduc o nenorocire împo-
triva acestui leat de oameni, de care nu vă veţi feri grumazii, şi nu
4 veţi mai umbla cu capul atît de sus, căci vremile vor fi rele. În ziua
aceea, veţi ajunge de pomină, veţi boci, şi veţi zice: „S'a isprăvit!
sîntem pustiiţi cu desăvîrşire! Partea de moştenire a poporului
meu trece în mîna altuia! Vai! cum mi-o ia! Ogoarele noastre le
5 împarte vrăjmaşului...!" Deaceea nu vei avea pe nimeni care să
întindă frînghia de măsurat pentru sorţul tău, în adunarea Domnului".

(§ 2. Isaia 30. 9-14. Levitic 18. 24-28. Ezechiel 36. 17-19)

6 „Nu proorociţi"! zic ei. „Să nu se proorocească asemenea lucruri.
7 Căci altminteri ocările nu mai încetează!"—„Este oare Domnul atît de grabnic la mînie, casa lui Iacov? Acesta este oare felul Lui de a lucra?" „Da, cuvintele Mele sînt prielnice celui ce umblă cu nepri-
8 hănire! De multă vreme poporul Meu este socotit de Mine ca vrăjmaş; voi răpiţi mantaua de pe hainele celor ce trec liniştiţi şi n'au
9 gust de război. Voi izgoniţi din casele lor iubite pe femeile poporului Meu, luaţi pentru totdeauna podoaba Mea dela copiii lor. Scu-
10 laţi-vă, şi plecaţi, căci aici nu este odihnă pentru voi; căci, din pricina spurcăciunii, vor fi dureri, dureri puternice. Da, dacă ar veni
11 un om cu vînt şi minciuni, şi ar zice: „Iţi voi prooroci despre vin, şi despre băuturi tari"! acela ar fi un prooroc pentru poporul acesta!

(§ 3. Ieremia 23. 3, 7, 8. Zaharia 10. 8-12.)

12 „Te voi strînge în întregime, Iacove! Voi strînge rămăşiţa lui Israel, îi voi aduna ca pe nişte oi dintr'un staul, ca pe o turmă în
13 păşunea ei, aşa că va fi o mare zarvă de oameni. Cel ce va fac spărtura se va sui înaintea lor; vor face spărtura, vor trece p poartă şi vor ieşi pe ea; împăratul lor va merge înaintea lor, şi Domnul va fi în fruntea lor."

Mustrări. (§ 1. Isaia 10. 1-4. Psalmul 82.)

3 Am zis: „Ascultaţi, căpetenii ale lui Iacov, şi mai mari ai casei lui Israel! Nu este oare datoria voastră să cunoaşteţi dreptatea?
2 Şi totuş voi urîţi binele şi iubiţi răul, le jupuiţi pielea şi carnea de
3 pe oase! După ce au mîncat carnea poporului Meu, după ce-i jupoaie pielea, şi-i sfărîmă oasele; îl fac bucăţi, ca ceeace se fierbe
4 într'o oală, ca şi carnea dintr'un cazan, apoi strigă către Domnul. Dar El nu le răspunde, ci Îşi ascunde Faţa de ei în vremea aceea, pentru că au făcut fapte rele.

(§ 2. Is. 56. 10—12. Ier. 23. 9. etc.)

5 „Aşa vorbeşte Domnul despre proorocii cari rătăcesc pe poporul meu, cari, dacă au de muşcat ceva cu dinţii, vestesc pacea, iar
6 dacă nu li se pune nimic în gură, vestesc războiul sfînt: „Din pricina aceasta, va veni noaptea peste voi.... fără nici o vedenie! Şi întunerecul.... fără nici o proorocie! Soarele va asfinţi peste aceşti proo-
7 roci, şi ziua se va întuneca peste ei. Văzătorii vor fi daţi de ruşine, ghicitorii vor roşi, toţi îşi vor acoperi barba; căci Dumnezeu nu va
8 răspunde. Dar eu sînt plin de putere, plin de Duhul Domnului, sînt plin de cunoştinţa dreptăţii şi de vlagă, ca să fac cunoscut lui Iacov nelegiuirea lui, şi lui Israel păcatul lui".

(§ 3. Is. 1. 21—24. Tef. 3. 1—4. Ier. 26. 17—19.)

9 „Ascultaţi dar lucrul acesta, căpetenii ale casei lui Iacov, şi mai mari ai casei lui Israel, voi, căroraţivă este scîrbă de dreptate, şi cari
10 suciţi tot ce este drept; voi cari ziditi Sionul cu sînge, şi Ierusali-
11 mul cu nelegiuire! Căpeteniile cetăţii judecă pentru daruri, preoţii lui învaţă pe popor pentru plată, şi proorocii lui proorocesc pe bani; şi mai îndrăznesc apoi să se bizuie pe Domnul şi zic: „Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nici o nenorocire"!
12 De aceea, din pricina voastră, Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, şi muntele Templului o înălţime acoperită de păduri.

(§ 1. Is. 2. 2—5; vezi şi 60. 1, etc.)

4 In vremile de pe urmă, muntele casei Domnului, va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălţa deasupra dealurilor,
2 şi popoarele vor veni grămadă la el. Neamurile se vor duce cu grămada la el, şi vor zice: „Veniţi, haidem să ne suim la muntele Dom-

nului, la casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne înveţe căile Lui, şi
3 să umblăm pe cărările Lui! Căci din Sion va ieşi legea, şi din Ierusalim cuvîntul Domnului. El va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puternice, depărtate. Din săbiile lor îşi vor făuri fiare de plug, şi din suliţele lor cosoare; niciun neam nu va
4 mai trage sabia împotriva altuia, şi nu vor mai învăţa să facă război, ci fiecare va locui supt viţa lui şi supt smochinul lui, şi nimeni nu-l va mai turbura. Căci gura Domnului oştirilor a vorbit. Pe
5 cînd toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna şi în veci de veci!"

(§ 2. Ieremia 30. 18—22. Ezechiel 34. 12—16. Zaharia 9. 9, 10.)

6 „In ziua aceea", zice Domnul, „voi aduna pe cei şchiopi, voi strînge grămadă pe cei izgoniţi, şi pe aceia pe cari-i chinuisem. Din
7 cei şchiopi voi face o rămăşiţă, din cei ce erau risipiţi, un neam puternic; şi Domnul va împărăţi peste ei, pe muntele Sionului, de acum
8 şi pînă'n veac! Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni, şi la tine va ajunge vechea stăpînire, împărăţia fiicei Ierusalimului!"

(§ 3. Ieremia 29. 10—14. Zaharia 12. 2—6.)

9 „Pentruce strigi tu însă acum aşa de tare? N'ai împărat? Nu mai ai sfetnic, de te apucă durerea ca pe o femeie la naştere? Su-
10 fere, fiica Sionului, şi gemi ca o femeie la naştere! Căci acum vei ieşi din cetate şi vei locui în cîmp, şi te vei duce pînă la Babilon! Acolo vei fi izbăvită, acolo te va răscumpăra Domnul din mîna vrăj-
11 maşilor tăi. Căci acum multe neamuri s'au strîns împotriva ta, şi zic: „Să fie pîngărită, ca să ne vadă ochii împlinindu-ni-se dorinţa
12 faţă de Sion!" Dar ei nu cunosc gîndurile Domnului, nu-l înţeleg planurile, nu ştiu că i-a strîns ca pe nişte snopi în arie. Scoală-te, fiica
13 Sionului, şi treieră! Căci îţi fac un corn de fier şi o copită de aramă, ca să sfărîmi multe popoare, şi să închini Domnului prada lor, să
14 închini Domnului întregului pămînt averile lor! Acum, strînge-ţi rîndurile în cetate, ceata Sionului, căci sîntem împresuraţi! Judecătorul lui Israel este lovit cu nuiaua pe obraz!

(§ 1. Isaia 9. 5, 6. Matei 2. 1-11. Luca 2. 1-14; 1. 30-33. Psalmul 72.)

5 Şi tu, Betleeme Efrata, măcar că eşti prea mic între cetăţile de căpetenie ale lui Iuda, totuş din tine îmi va ieşi cel ce va stăpîni peste Israel, şi a cărui obîrşie se suie pînă în vremuri străvechi,
2 pînă în zilele veciniciei. De aceea îi va lăsa pînă la vremea cînd va naşte cea care are să nască, şi rămăşiţa fraţilor Săi se va întoarce
3 la copiii lui Israel. El se va înfăţişa, şi va cîrmui cu puterea Domnului, şi cu măreţia Numelui Domnului, Dumnezeului Său: vor lo-
4 cui liniştiţi, căci El va fi proslăvit pînă la marginile pămîntului. El va fi pacea noastră! Cînd va veni Asirianul în ţara noastră, şi va pătrunde în palatele noastre, vom ridica împotriva lui şapte păstori
5 şi opt căpetenii ale poporului. El vor pustii ţara Asiriei cu sabia, şi ţara lui Nimrod cu sabia scoasă din teacă. Ne va izbăvi astfel de Asirian, cînd va veni în ţara noastră, şi va pătrunde în ţinutul nostru.

(§ 2. Romani 11. 11, 12, 15. Isaia 54. 15-17, 2 Corinteni 2. 15, 16.)

6 Rămăşiţa lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare, ca o rouă care vine dela Domnul, ca ploaia măruntă pe iarbă, care nu
7 se bizuie pe nimeni, şi nu aţîrnă de copiii oamenilor. Rămăşiţa lui Iacov va fi între neamuri, în mijlocul multor popoare, ca un leu între fiarele pădurii, ca un pui de leu între turmele de oi: care, cînd trece, calcă în picioare şi sfîşie, şi nimeni nu poate scăpa pe
8 altul. Ţi se va ridica mîna peste protivnicii tăi, şi toţi vrăjmaşii tăi vor fi nimiciţi!

(§ 3. Zaharia 9. 10; 13. 2.)

9 „In ziua aceea", zice Domnul, „îţi voi nimici cu desăvîrşire caii
10 din mijlocul tău, şi-ţi voi sfărîma carăle; voi nimici cu desăvîrşire
11 cetăţile din ţara ta, şi-ţi voi surpa toate cetăţuile. Voi nimici cu de-
săvîrşire descîntecele din mijlocul tău, şi nu vei mai avea vrăjitori;
12 voi nimici cu desăvîrşire idolii tăi şi stîlpii tăi idoleşti din mijlocul
13 tău, şi nu te vei mai închina la lucrarea mîinilor tale; voi nimici cu
desăvîrşire din mijlocul tău, Astarteele tale, şi-ţi voi dărîma idolii.
14 Imi voi răzbuna cu mînie, cu urgie, pe neamurile, cari n'au vru
s'asculte".

Judecata Domnului cu poporul Său. Indurarea Domnului. Pricina.
(§ 1. Ieremia 2. 4-7. 1 Samuel 12. 7-12.)

6 Ascultaţi dar ce zice Domnul: „Scoală-te, judecă-te înaintea mun-
2 ţilor, şi dealurile să-ţi audă glasul!... Ascultaţi, munţi, pricina Domnu-
lui, şi luaţi aminte, temelii tari ale pămîntului! Căci Domnul are o
3 judecată cu poporul Său, şi vrea să Se judece cu Israel.— „Poporul
4 Meu, ce ţi-am făcut şi cu ce te-am ostenit?" Răspunde-Mi! Căci te-am
scos din ţara Egiptului, te-am izbăvit din casa robiei, şi am trimes
5 înaintea ta pe Moise, Aaron şi Maria! Poporul Meu, adu-ţi aminte
ce plănuia Balac, împăratul Moabului, şi ce i-a răspuns Balaam, fiul
lui Beor, şi ce s'a întîmplat din Sitim până la Ghilgal, ca să cunoşti
binefacerile Domnului!"

(§ 2. Psalmul 50. 7 etc. 51. 18, 19. Isaia 1. 11-19. Osea 6. 6.)

6 „Cu ce voi întîmpina pe Domnul, şi cu ce mă voi pleca înaintea
Dumnezeului Celui Prea Inalt? Il voi întîmpina oare cu arderi de tot,
7 cu viţei de un an? Dar primeşte Domnul oare mii de berbeci, sau
zeci de mii de rîuri de untdelemn? Să dau eu oare pentru fărădelegile
mele pe întâiul meu născut, rodul trupului meu pentru păcatul sufle-
8 tului meu?"— „Ţi s'a arătat, omule, ce este bine; şi ce alta cere Dom-
nul dela tine, decît să faci dreptate, să iubeşti mila, şi să umbli
smerit cu Dumnezeul tău?"

(§ 3. Amos 8. 4-8; 5. 11-13. 1 Impărati 9. 6-9.)

9 Glasul Domnului strigă cetăţii, şi omul înţelept se teme de Numele
10 Tău. Ascultaţi pedeapsa şi pe celce o trimete! Mai sînt oare în casa
11 celui rău comori nelegiuite, şi blestemata efă mică? Pot socoti Eu curat
oare pe celce are o cumpănă nedreaptă şi greutăţi strîmbe în sac?
12 Pentrucă bogaţii lui sînt plini de silnicie, locuitorii lui spun minciuni,
13 şi limba lor este numai înşelătorie în gura lor, de aceea, şi Eu te voi
14 lovi cu suferinţa, te voi pustii pentru păcatele tale. Vei mînca şi tot nu
te vei sătura, ci foamea va rămînea în tine; ce vei lua dinaintea vrăj-
15 maşului nu vei scăpa, căci ce vei scăpa, voi da pradă săbiei. Vei
semăna, dar nu vei secera, vei stoarce măsline dar nu te vei unge
16 cu untdelemnul lor, vei face must, dar nu vei bea vin! Căci ei păzesc
toate orînduirile lui Omri, şi lucrează întocmai cum a lucrat casa lui
Ahab, şi umblă după sfaturile lor; de aceea te voi face de pomină,
îţi voi face locuitorii de batjocură, şi veţi purta ocara poporului Meu.

(§ 1. Psalmul 12. 2, 6. Ieremia 5. 1. 25-31; 9. 2—11. Matei 10. 21, 35, 35.)

7 Vai de mine! Căci parcă sînt la strîngerea poamelor, şi la strîn-
gerea bobiţelor după culesul strugurilor: nu mai este niciun strugure
2 de mîncare, nici cea dintâi smochină, dorită de sufletul meu! S'a dus
omul de bine din ţară, şi nu mai este niciun om cinstit printre oameni;
toţi stau la pîndă ca să verse sînge, fiecare întinde o cursă fratelui
3 său. Mîinile lor sînt îndreptate să facă rău: cîrmuitorul cere daruri,
judecătorul cere plată, cel mare îşi arată pe faţă ce doreşte cu lăco-
4 mie, şi astfel merg mînă'n mînă. Cel mai bun dintre ei este ca un mă-
răcine, cel mai cinstit este mai rău decît un tufiş de spini. Ziua vestită
de toţi proorocii Tăi, pedeapsa Ta se apropie! Atunci va fi uluiala lor.

5 Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape;
6 păzeşte-ţi uşa gurii de cea care îţi stă în braţe! Căci fiul batjocoreşte
pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei
sale; vrăjmaşii omului sînt cei din casa lui!—

(§ 2. Plîngerile 3. 21, etc.)

7 Eu însă voi privi spre Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumne-
8 zeul mîntuirii mele, Dumnezeul meu mă va asculta. Nu te bucura
de mine, vrăjmaşă, căci chiar dacă am căzut, mă voi scula
iarăş, chiar dacă stau în întunerec, totuş Domnul este lumina mea!
9 Voi suferi mînia Domnului, căci am păcătuit împotriva Lui, — până
ce El îmi va apăra pricina şi-mi va fac dreptate; El mă va scoate
10 la lumină, şi voi privi dreptatea Lui. Cînd va vedea vrăjmaşa mea
lucrul acesta, va fi acoperită de ruşine, ea, care-mi zicea: „Unde este
Domnul, Domnezeul tău?" Ochii mei îşi vor vedea dorinţa împlinită
faţă de ea. Atunci ea va fi călcată în picioare ca noroiul de pe uliţă.

(§ 3. Isaia 19. 18—25. Ieremia 50. 19. Ezechiel 34. 11—15.)

11 In ziua, cînd îţi vor zidi iarăş zidurile, în ziua aceea ţi se vor
12 lărgi hotarele. In ziua aceea, vor veni la tine din Asiria până în
Egipt, din Egipt până la rîul Eufrat, dela o mare la alta, şi dela
13 un munte la altul. Dar mai întâi ţara va fi pustiită din pricina lo-
14 cuitorilor ei, în urma faptelor lor rele. Paşte-Ţi poporul cu toiagul
Tău, paşte turma moştenirii Tale, care locuieşte singură în pădurea
din mijlocul Carmelului; ca să pască pe Basan şi în Galaad, ca în
15 zilele de altă dată". — „Iţi voi arăta lucruri minunate", — zice Domnul,
16 „ca în ziua cînd ai ieşit din ţara Egiptului". — Neamurile vor vedea
lucrul acesta, şi se vor ruşina, cu toată puterea lor; vor pune mîna
17 la gură, şi îşi vor astupa urechile. Vor linge pulberea, ca şarpele;
vor ieşi tremurînd ca tîrîtoarele pămîntului, afară din cetăţuile lor,
vor veni pline de frică înaintea Domnului, Dumnezeului nostru,
şi se vor teme de Tine.

(§ 4. Ps. 85. Luca 1. 68—75.)

18 Care Dumnezeu este ca Tine, care ierţi nelegiuirea, şi treci cu
vederea păcatele rămăşiţei moştenirii Tale? El nu-Şi ţine mînia pe
19 vecie, ci îi place îndurarea! El va avea iarăş milă de noi, va călca
în picioare nelegiuirile noastre, şi vei arunca în fundul mării toate
20 păcatele lor. Vei da cu credincioşie lui Iacov, şi vei ţinea cu indu-
rare faţă de Avraam, ce ai jurat părinţilor noştri în zilele de odi-
nioară".

NAUM

(Numeri 10. 35. Ps. 68.) (Isaia 10. 5, etc.; 33; 1-5; 29. 5, 8. Ţefania 2. 13.)

(§ 1. Deuteronom 32. 35, 39-43. Exod. 34. 6, 7. Psalmul 97. 1-9.)

1 Proorocie despre Ninive. Cartea proorociei lui Naum, din Elcoş.
2 Domnul este un Dumnezeu gelos şi răzbunător; Domnul Se răz-
bună şi este plin de mînie; Domnul Se răzbună pe protivnicii Lui,
3 şi poartă sîmbetele vrăjmaşilor Lui. Domnul este îndelung răbdă-
tor, dar de o mare tărie; şi nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul
umblă în furtună şi în vîrtej, şi norii sînt praful picioarelor Lui.
4 El mustră marea şi o usucă, face să sece toate rîurile; Basanul şi
5 Carmelul tînjesc, şi floarea Libanului se vestejeşte. Se clatină munţii
înaintea Lui, şi dealurile se topesc; se cutremură pămîntul înaintea
6 Lui, lumea şi toţi locuitorii ei. Cine poate sta înaintea urgiei Lui?
Şi cine poate ţinea piept mîniei Lui aprinse? Urgia Lui se varsă ca
7 focul, şi se prăbuşesc stîncile înaintea Lui. Domnul este bun, El
este un loc de scăpare în ziua necazului; şi cunoaşte pe cei ce se
8 încred în El. Dar cu nişte valuri ce se varsă peste mal, va nimici
cetatea Ninive, şi va urmări pe vrăjmaşii Lui pînă în întunerec.